

адвокатам можливість виконувати свої обов'язки впевнено, без перешкод та страху за безпеку свого життя, здоров'я, цілісність свого майна.

Українська адвокатура була і залишається прихильником реформ, які спрямовані на подальшу адаптацію чинних європейських практик. Отже, пріоритетами реформування адвокатури є збереження незалежності професії та підвищення професійних стандартів. Запорукою цього є ефективне адвокатське самоврядування, а також посилення і захист прав та гарантій професійної адвокатської діяльності

Список використаної літератури:

1. Бакаянова Н.М. Права адвокатів як членів єдиної професійної організації. *Jurnal juridic national: teorie si practica*. 2015. № 6(16). Р. 53–57.
2. Джабурія О.О. Про регламентацію адвокатської діяльності у врегулюванні спору за участю судді. *Актуальні проблеми судового права: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., присвяч. пам'яті проф. Івана Єгоровича Марочкина (Харків, 20 квіт. 2017 р.)* : у 2 т. / редкол.: Л.М. Москвич (голова) та ін. Т.1 – Харків : Право, 2017. 258 с. С. 51-54.
3. Святоцький О. Д., Медведчук В. В. Адвокатура: історія і сучасність. К.: Видавництво «Ін Юре», 1997. 320 с.
4. Бернам У. Правовая система США. Вып. 3. Науч. ред.: Власихин В.А. М.: Новая юстиция, 2006. 1216 с.
5. Стецовский Ю.И. Советская адвокатура: учебное пособие. М.: Высш. шк., 1989. 304 с.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Євдокимов К.Д.

*студент 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ І ЙОГО ПОРУШЕННЯ В КОНСУЛЬТАТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Принцип законності у діяльності адвоката відіграє важливу роль, він закріплений як в Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», так і в Правилах адвокатської етики. Згідно статті 8 Конституції України, в Україні проголошується і діє принцип верховенства права [1, ст.8].

Аналіз норм Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» дає можливість визначити обсяг уваги законодавця до принципу законності. Дотримання принципу законності є професійним обов'язком адвоката, який він бере на себе при складанні Присяги адвоката України, що передбачено ст. 11 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». У визначенні понять «захист», «інші види правової допомоги» у ч. 1 ст. 1 Закону зазначено функції адвокатури щодо забезпечення реалізації виключно законних інтересів клієнтів. У п. 3 ч. 1 ст. 19 Закону йдеться лише про захист законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішується питання про їх застосування у кримінальному провадженні, особи, стосовно якої розглядається питання про екстрадицію, а також особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Однак, слід зауважити, що критерії «законних інтересів» відсутні у визначені інтересів, які є об'єктом діяльності адвоката – представника у кримінальному провадженні, під час розгляду справи про адміністративне правопорушення, у цивільному, господарському, адміністративному та конституційному судочинстві, а також в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами, в іноземних, міжнародних судових органах (п. 5, 6, 7 ч. 1 ст. 19 Закону).

Доцільно зауважити, що п. 5, 6, 7 ч. 1 ст. 19 Закону потребують зазначення, що відстоювання саме законних інтереси клієнта є об'єктом адвокатської діяльності. На підтримку пропозиції слід привести зміст ч. 1 ст. 7 Правил адвокатської етики, яка встановлює, що у своїй професійній діяльності адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання зобов'язані використовувати всі свої знання та професійну майстерність для належного захисту й представництва прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, дотримуючись чинного законодавства України, сприяти утвердженню та практичній реалізації принципів верховенства права та законності [2, с. 136].

Принцип законності, у своєму етичному аспекті, встановлений у ст. 7 Правил адвокатської етики, також забороняє адвокату давати клієнту поради, свідомо спрямовані на полегшення скоєння правопорушень, або іншим чином умисно сприяти їх скоєнню клієнтом чи іншими особами. У своєму приватному житті адвокат, як і будь-яка інша фізична особа, також зобов'язаний дотримуватися закону, не вчиняти правопорушень і не сприяти зумисно їх скоєнню іншими особами.

Проте не може бути підставою для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності адвоката порушення останніх норм чинного законодавства, якщо за це передбачений інший вид юридичної відповідальності і при цьому в діях адвоката не міститься порушення Правил

адвокатської етики. Наприклад, якщо адвокат порушив правила дорожнього руху та був притягнутий за це до адміністративної відповідальності, то за це він не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності. Так само, якщо з особи, що має статус адвоката, за рішенням суду відбулося стягнення грошових коштів за невиконання цивільно-правового зобов'язання, то це також не може бути підставою для притягнення особи до дисциплінарної відповідальності [4].

До змісту принципу законності відносять і те, що адвокат не має права в своїй професійній діяльності вдаватися до засобів та методів, які суперечать чинному законодавству, моральним засадам суспільства, присязі адвоката України, правилам адвокатської етики.

Зрозуміло, що принцип законності пов'язаний не лише із законністю засобів захисту, а й стосується законних інтересів клієнта. У зв'язку із цим слід погодитись із думкою Н.М. Бакаянної, яка зазначає, що доцільно закріпити у ч. 1 ст. 25 Правил адвокатської етики наступне положення: «Виконуючи доручення клієнта, адвокат захищає права, свободи та законні інтереси клієнта усіма не забороненими законом засобами, керуючись Конституцією України, законом та цими Правилами». Частина 1 ст. 25 чинної редакції Правил адвокатської етики залишити як ч. 2 зазначеної норми [2, с. 137].

У ч. 5 ст. 27 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» передбачено: «Зміст договору про надання правової допомоги не може суперечити Конституції України та законам України, інтересам держави і суспільства, його моральним засадам, присязі адвоката України та правилам адвокатської етики» [3].

Як висновок, можна зазначити, що принцип законності в діяльності адвоката займає особливе місце, оскільки дотримання цього принципу в професійній діяльності адвоката зобов'язує останнього використовувати всі свої знання, вміння та навички для забезпечення належного захисту осіб (фізичних або юридичних) із належним дотриманням та використанням чинного законодавства України. За порушення цього принципу адвокатом для нього настають різні негативні наслідки, як, наприклад, позбавлення права зайняття адвокатською діяльністю. Тому, дотримання законності в діяльності адвоката завжди є необхідним, щоб підвищувати статус, як окремого адвоката так і адвокатури в суспільстві.

Список використаної літератури:

1. Конституція України від 28. 06. 1996 року // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. –Ст. 8.
2. Бакаянова Н.М. Принцип законності в організації та діяльності адвокатської спільноти України. *Часопис Київського університету права*. 2015. № 1. С. 136–139.

3. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. Редакція від 05.01.2017. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>.

4. Шeverдін М. Основні принципи адвокатської етики. URL: <https://uba.ua/ukr/news/4919/>.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Кісліцина Ірина Олександрівна**

Ельцов Д.В., Мазєн І.Д.

*студенти 4-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ІНСТИТУТУ АДВОКАТСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ

Професія адвоката займає особливо важливе місце в системі захисту прав та інтересів осіб. Адже адвокат – проміжна ланка посередництва та захисту між його клієнтом та іншими суб'єктами. Для того, щоб кваліфікована правнича допомога адвоката була надана достойно та якісно, адвокат наділений відносно широким обсягом повноважень і обов'язків.

Оскільки відноси́нам захисту прав клієнта адвокатом не завжди притаманний однозначний характер, у законодавство України ще у 1992 році було введено інститут адвокатської таємниці. Варто зазначити, що питання адвокатської таємниці було і залишається актуальним предметом дискусій серед адвокатів, вчених та правознавців.

Адвокатську таємницю в правовій доктрині розглядають як різновид професійної таємниці. Відповідно до ч.1 ст.22 вищезазначеного закону, адвокатською таємницею є будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складені ним документи, інформація, що зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності [2].

За твердженням М. Погорецького, предметом адвокатської таємниці слід вважати: 1) факт звернення довірителя до адвоката, характер і зміст наданої йому юридичної допомоги; 2) відомості з особистого життя, сімейної,